

Leti, Leti ...

Ekzotične ptice so ljubke, pisane in se oglašajo na poseben način. Nekatere se naučijo celo posnemati človeške glasove. Prav zato si marsikdo želi, da bi imel v svojem domu pernatega prijatelja. Ali veš, kaj vse od skrbnika zahteva nakup ali posvojitve papige?

Ko kupujemo papigo, se je dobro pozanimati, od kod prihaja. Manjše papige dobimo iz vzreje, kar pomeni, da so v svojem izvornem okolju oziroma divjini zavarovane in se jih ne sme loviti. Papige iz vzreje so obročkane, torej jim rejci že kot mladičem nadenejo poseben obroček, ki ga ni

mogoče sneti. Po obročku vemo, da ptica ni bila odvzeta iz divjine na prepovedan način, rejec oziroma prodajalec pa nam je dolžan povedati, ali je ptica zdrava, kdaj je bila nazadnje veterinarsko pregledana in koliko časa je že v trgovini.

Kaj potrebuje?

Papiga potrebuje prostorno, urejeno in čisto kletko, ustrezno hrano in nego, dovolj gibanja in primerno družbo. Kletka iz nerjavečega jekla naj bo pravokotne oblike in dovolj velika, da lahko ptica v njej tudi vzleta. Tako kletko imenujemo voljera. Z ekološkimi čistili, ki ne škodujejo zdravju živali, kletko čistimo enkrat na mesec, posodico za hrano in vodo pa očistimo vsak dan. Na dno kletke položimo podlogo iz časopisnega papirja ali papirnatih brisač, ki jo zamenjamo vsaj dvakrat na teden.

Redno čiščenje

kletke in prostora ob njej je nujno, saj papiga pogosto iztreblja, si čisti perje in med hranjenjem z zrnjem okoli sebe pusti veliko luščin. Papige obožujejo kopeli, zato jim občasno priskrbimo posebno posodico s čisto malo mlačne vode, v kateri se lahko ptica umije.

Kletko opremimo z gredami, ki naj bodo lesene in čim bolj razgibane, in igračami, kot so vrvi, lestve in kroglice. Papiga si rada brusi kljun in oblikuje gnezda, zato je dobro, da ji v kletko namestimo tudi temu namenjeno površino. Najpogosteje se za to uporablja sipina kost, ki je obenem dober vir kalcija.

Za dostojno življenje moramo papigi omogočiti dnevno razgibanje v sobi, ki je čista, svetla in topla. Ne smemo je izpostavljati prepihu, še manj pa odpirati okna ali vrata, da nam ptica ne uide. Papiga v naravi ne bo dolgo preživela, saj si ne bo znala poiskati hrane in toplega zavetja, prav tako pa bo zaradi živih barv lahek plen za plenilce.

Kaj storimo, če nam uide papiga?

Nemudoma obvestimo zavetišče za zapuščene živali in lokalni radio, v okolici izobesimo plakate in papigino kletko s hrano postavimo na balkon oziroma teraso.

Če najdemo papigo, nemudoma obvestimo zavetišče za zapuščene živali. Pri tem nam lahko pomaga Center za obveščanje (112).

S čim jo hranimo?

Papigi vsak dan menjamo vodo, ki naj bo mlačna. Ptico hranimo z zelenjavo, pridelano brez škodljivih snovi in dobro oprano, s semenskimi mešanici in sadjem. Ptica naj ima vedno na voljo tudi pesek z minerali in ogljem, ki ga namestimo v posebno posodico, kjer se ne more zmočiti.

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK

K veterinarju

Če papiga zboli, jo namestimo v rezervno kletko in odpeljemo k veterinarju, specializiranemu za ptice.

POGOSTI BOLEZENSKI ZNAKI

- nenavadna drža in zanemarjeno perje,
- sprememba barve in strukture iztrebka,
- bruhanje in izcedki,
- izguba ravnotežja in počivanje na obeh nožicah namesto na eni,
- polzaprte oči in neživahnost.

Papige niso samotarske živali, saj v naravi razen redkih izjem živijo v jatah. Smo pripravljene za dobrobit papige v svoj dom sprejeti več ptic?

Skobčevka, ki velja za zelo priljubljeno papigo, v naravi živi tudi več kot 15 let. Njena življenjska doba v ujetništvu je od pet do seden let, saj jo življenje pretežno v kletki omejuje in slabo vpliva na njeno zdravje. Je tako živetarjenje res vse, kar privoščimo tem čudovitim pticam?

Nuša Ema Miklavc
Društvo za zaščito živali Ljubljana